

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 listopada 2024 r.

Poz. 7391

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.86.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 października 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VI/43/2024 Rady Gminy Miedźna z dnia 24 września 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna dla terenu cmentarza w sołectwie Frydek – etap 1.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 24 września 2024 r. Rada Gminy Miedźna podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna dla terenu cmentarza w sołectwie Frydek – etap 1.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 – dalej *upzp*) w dniu 30 września 2024 r. Rady Gminy Miedźna przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 24 września 2024 r. Nr IV/47/2024, również w dniu 30 września 2024 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 17 października 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

1. Przepisy art. 15 ust. 2 zawierają katalog obligatoryjnych elementów planu miejscowego, co oznacza, że każdy miejscowy plan powinien zawierać ustalenia, o których mowa w tym przepisie. Brak określenia wymienionych przepisami zasad może zostać uzasadniony jedynie brakiem określonych uwarunkowań – np. gdy na terenie objętym planem nie występują obiekty zabytkowe, nie określa się zasad ich ochrony.

W rzeczonyj uchwale nie zawarto wszystkich wymaganych przez ustawodawcę obowiązkowych elementów uchwały tzn. brak jest określenia zasad kształtowania krajobrazu. Zasady kształtowania krajobrazu są podstawowym zadaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, bo właśnie to jest celem uchwalenia takiego dokumentu. Ład przestrzenny i zrównoważony rozwój stanowią podstawę kształtowania polityki przestrzennej w gminie. Ład przestrzenny to takie ukształtowanie przestrzeni, *które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne,*

społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne (art. 2 pkt 1 *upzp*). Nie można stworzyć ładu przestrzennego bez ustalenia zasad kształtowania krajobrazu. Natomiast w § 3 ust. 3 pkt 3 uchwały wpisano, że na obszarze objętym planem miejscowym nie występuje potrzeba ustalania zasad ochrony krajobrazu. Tym postanowieniem, a przede wszystkim brakiem określenia tych zasad naruszono przepis art. 15 ust. 2 pkt 3a *upzp*, który stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania krajobrazu.

2. Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje swoimi granicami obszar cmentarza wraz z terenami położonymi do 50,0 m od jego granic. W § 15 ust. 2 pkt 2 badanej uchwały ustalono, że *dopuszcza się uzupełniający pobór wody ze studni z wyłączeniem terenów położonych w strefie cmentarza, o której mowa w § 12 ust. 1 pkt 3*. Punkt ten stanowi: *tereny położone w odległości do 150,0 m od granicy cmentarza*. W ten sposób w tekście uchwały poczyniono ustalenia wykraczające poza obszar wyznaczony na rysunku planu. Zapisem tym naruszono przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 *upzp.*, gdzie art. 15 ust. 1 wskazuje, że projekt planu zawiera część tekstową i część graficzną, z kolei art. 20 ust. 1 in fine tej ustawy określa, że część tekstowa planu miejscowego stanowi treść uchwały, a część graficzna załącznik do tej uchwały. Dodatkowo naruszono § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404 – *zwanego dalej: rozporządzeniem o mpzp*), który stanowi, że część graficzną projektu planu miejscowego sporządza się w sposób umożliwiający jednoznaczne jej powiązanie z częścią tekstową projektu planu miejscowego. Tak skonstruowane przepisy naruszają również § 6 i § 25 ust. 1 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), nakazujące by przepisy redagować tak, *aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy*. Przepis prawa powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać *kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować*.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach tłumaczy, że ustalając zastrzeżenie przywołana została strefa terenów zlokalizowanych w odległości do 150,0 m od granic cmentarza, o której mowa w § 12 ust. 1 pkt 3 uchwały gdzie zapisano: *tereny położone w odległości do 150,0 m od granic cmentarza a więc również tereny położone w granicach obszaru objętego planem*.

Wojewoda przyjął wyjaśnienia Gminy, jednak nie może się z nimi zgodzić. Owszem obszar objęty planem znajduje się w granicach terenów w odległości do 150 m lecz zastosowane ustalenia sugerują, że chodzi tu o tereny położone poza granicą opracowania. Zapisane § 15 ust. 2 pkt 2 badanej uchwały ograniczenia dotyczące uzupełniającego poboru wody ze studni zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarzu (Dz. U. z 1959 r., Nr 52, poz. 315) dotyczą terenów położonych w odległości 150,0 m od granic cmentarza. Skoro obszar objęty planem obejmuje tereny w odległości do 50,0 m od granic cmentarza to nie jest jasnym odwoływanie się w uchwale do terenów położonych w odległości do 150,0 m od granicy cmentarza.. Tak skonstruowane zapisy wykraczają poza obszar wyznaczony na rysunku planu, czym naruszono, przywołane już, przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 *upzp* oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia o mpzp.

3. Powyżej wskazane zarzuty dotyczą również regulacji zawartych w § 17 ust. 2 uchwały, gdzie dokonano ustaleń: *w granicach terenów w odległości do 150,0 m od granic cmentarza, ustala się obowiązek zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej dla istniejących i nowych budynków i działalności gospodarczej*. Wykraczając tym samym poza granice uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania. Ponadto naruszono również przepisy § 3 ust.1 *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie *określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarzu*, który stanowi, że odległość *cmentarza* od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od *cmentarza* posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. Również w § 17 ust. 1 uchwały dokonano ustaleń zakazujących lokalizacji nowych budynków mieszkalnych oraz rozbudowy i nadbudowy istniejących budynków mieszkalnych; działalności gospodarczej z zakresu gastronomii i produkcji żywności; zakładów żywienia zbiorowego; działalności gospodarczej z zakresu magazynowania żywności. Nie zakazano natomiast lokalizacji ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych, a odległość ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci

wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych od granicy cmentarza, nie może być mniejsza niż 500 m.

4. Gmina, zastosowaniem ustalenia obowiązku zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej dla istniejących i nowych budynków i działalności gospodarczej, który zgodnie z § 3 ust. 1 *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze dotyczy terenów położonych w odległości od 50 m do 150 m od granicy cmentarza, wykroczyła poza obszar wyznaczony na rysunku planu, gdyż przedmiotowa uchwała obejmuje tereny w odległości do 50,0 m od granicy cmentarza. Tym samym zostały naruszone przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 *upzp.*, gdzie art. 15 ust. 1 wskazuje, że projekt planu zawiera część tekstową i część graficzną, z kolei art. 20 ust. 1 in fine tej *ustawy* określa, że część tekstowa planu miejscowego stanowi treść uchwały, a część graficzna załącznik do tej uchwały. Dodatkowo naruszono § 8 ust. 2 *rozporządzenia o mpzp*, który stanowi, że część graficzną projektu planu miejscowego sporządza się w sposób umożliwiający jednoznaczne jej powiązanie z częścią tekstową projektu planu miejscowego. Naruszono również przepisy § 3 ust. 1 *cyt. rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze.

5. Organ nadzoru analizując tekst i rysunek miejscowego planu uznał, że poszerzenie cmentarza m. in. w kierunku północno-zachodnim, obejmujące tym samym istniejącą zabudowę mieszkaniową jednorodzinna pasem terenu w odległości 50 m od projektowanej granicy cmentarza zostało zaplanowane z naruszeniem przepisów art. 5 ust. 3 *ustawy* z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2023 r., poz. 887 i 1688) oraz § 3 ust. 1 *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. nr 52, poz. 315).

Gmina w złożonych wyjaśnieniach tłumaczy, że na rysunku planu teren o symbolu 1CC został określony zgodnie z wydzieleniem własnościowym (działka nr 767/66 stanowi własność parafii) oraz zgodnie z ewidencją gruntów i budynków (Działka nr 767/66 stanowi w całości użytki gruntowe Bi – inne tereny zabudowane. Do „innych terenów zabudowanych” zalicza się m.in. grunty zajęte pod cmentarze czynne oraz cmentarze nieczynne, ale niezaliczone do gruntów zadrzewionych). Teren cmentarza na rysunku planu w zakresie ww. działki pokrywa się ze stanem faktycznym istniejącego cmentarza oraz jest zgodny z terenem wyznaczonym w SUiKZP gminy Miedźna. Budynek zlokalizowany na terenie o symbolu 1MN-U istniał już wcześniej w odległości mniejszej niż 50,0 m od granic cmentarza.

Z przedłożonymi argumentami nie można jednak się zgodzić. Sam fakt, że działka jest własnością parafii oraz to, że w ewidencji gruntów i budynków ma użytek Bi, a wyznaczony w miejscowym planie teren jest zgodny z terenem cmentarza wytyczonym w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna, nie przesądza o tym czy dany teren zgodnie z § 3 ust. 1 *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze jest właściwy na poszerzenie cmentarza. Ponadto północno-zachodnia część poszerzenia nie jest częścią istniejącego cmentarza jak to w wyjaśnieniach twierdzi gmina. Jest użytkowana jako parking oraz jest położona poza ogrodzeniem istniejącego cmentarza. Natomiast jeśli chodzi o budynek mieszkalny jednorodzinny tylko niewielka część położona jest w odległości mniejszej niż 50 m od granicy istniejącego cmentarza, co też nie daje podstaw do możliwości poszerzenia cmentarza. Zgodnie bowiem z art. 3 *cyt. ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych*, cmentarze zakłada się i rozszerza na nieruchomościach, dla których w planach miejscowych ustalono przeznaczenie – teren cmentarza. Cmentarze, zgodnie z przepisami obowiązującego porządku prawnego, winny być lokalizowane na ogrodzonym terenie, odpowiednim pod względem sanitarnym. W myśl postanowień *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze, teren pod cmentarz powinien być lokalizowany w sposób wykluczający możliwość wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 m do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki, korzystające z wody, są do tej sieci podłączone, o czym stanowi § 3 ust. 1 wyżej przywołanego *rozporządzenia*. Jak z powyższego wynika, wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego tereny cmentarzy podlegają rygorystycznym wymaganiom, ze względu na sformułowane w przepisach prawa szczególne uwarunkowania, jakie powinny spełniać tereny przeznaczone pod cmentarz.

Organy gminy, lokalizujące w planach miejscowych cmentarz (lub jego poszerzenie), winny tak sytuować tereny cmentarzy, aby zabezpieczyć spełnienie wymogów dotyczących istniejącego zagospodarowania wokół tych cmentarzy. Cmentarz zatem, winien być zlokalizowany tak, aby w odległości co najmniej 50 m od jego granic nie było żadnych obiektów wskazanych w § 3 ust. 1 cytowanego rozporządzenia. Przyjęta w § 1 ust. 1 zasada, nakazująca lokalizowanie cmentarzy z uwzględnieniem konieczności wykluczenia możliwości wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie, dowodzi, że uregulowania dotyczące odległości cmentarza m.in. od zabudowań mieszkalnych, ujęte w § 3 *rozporządzenia*, mają na celu zapewnienie ochronnej strefy sanitarnej pomiędzy cmentarzem a zabudową mieszkalną.

W orzecznictwie przyjmuje się, że przepisy *ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych* oraz rozporządzenia wykonawczego Ministra Gospodarki Komunalnej, mają na celu zagwarantowanie zachowania odpowiednich odległości od projektowanych cmentarzy, niezależnie od tego, czy w pierwszej kolejności powstanie cmentarz czy też zabudowa na pobliskich terenach (zob. wyrok NSA z dnia 27 października 2011 r., sygn. II OSK 1623/11, publ.: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/>). Zakres normowania § 3 rozporządzenia w *sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze* odnosi się tylko do cmentarzy nowobudowanych, ale również do istniejących, a także do lokalizowanej w ich sąsiedztwie zabudowy (zob. wyroki NSA: z dnia 27 maja 2014 r., sygn. II OSK 3047/12; z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. II OSK 1518/11, publ.: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/>). Bowiem przyjęcie, iż przepisy *rozporządzenia* mają zastosowanie tylko i wyłącznie do cmentarzy nowozakładanych nie można uznać za logiczne, skoro odległość 150 m lub 50 m, mierzona od istniejącego cmentarza do projektowanego budynku, czy też od istniejącego budynku mieszkalnego do noworealizowanego cmentarza jest tą samą odległością. Celem wydania rozporządzenia, zgodnie z przepisem upoważniającym – art. 5 ust. 3 *ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych* – było m.in. określenie „szerokości pasów izolujących teren cmentarny od innych terenów, a w szczególności terenów mieszkaniowych”.

6. W § 10 ust. 2 pkt 1 lit. d uchwały dopuszczono lokalizację parkingów terenowych na terenie 4RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy. Dopuszczenie na terenach rolniczych parkingu terenowego dla obsługi cmentarza narusza ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna, przyjętego uchwałą nr LIX/408/2023 Rady Gminy Miedźna z dnia 28 lutego 2023 r. Teren oznaczony w badanej uchwale symbolem 4RN w ww. studium położony jest w jednostce urbanistycznej R1 – tereny rolnicze z zabudową rozproszoną. W ustaleniach studium m. in. dla strefy Z4 – cmentarze, zastosowano zapis: w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić potrzeby miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium. Skoro dla jednostki urbanistycznej R1 nie zastosowano takiego zapisu to dopuszczenie lokalizacji parkingów dla obsługi cmentarza w planie miejscowym na terenie 4RN narusza ustalenia studium, co jest sprzeczne z art. 20 ust. 1 *upzp*, który stanowi m. in., że plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium.

7. W § 10 ust. 1 badanej uchwały wyznacza się tereny o symbolach 1RN do 4RN, dla których ustala się klasę przeznaczenia – teren rolnictwa z zakazem zabudowy. Analiza rysunku planu wykazała, że rysunek planu zawiera tereny o symbolach od 1RN do 5RN. Doprowadziło to do rozbieżnych ustaleń obu, integralnie powiązanych części planu miejscowego – części tekstowej i graficznej, co jak to już wielokrotnie wskazano w niniejszym rozstrzygnięciu, stanowi naruszenie art. 15 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 in fine *upzp*, a także § 8 ust. 2 *rozporządzenia o mpzp*. Art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje jakie są obligatoryjne i fakultatywne elementy planu miejscowego. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Z kolei w art. 15 ust. 2 pkt 6 zawarto obowiązek określenia zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu – tzw. wskaźników urbanistycznych, w tym maksymalną i minimalną intensywność zabudowy, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Brak tych ustaleń dla terenu oznaczonego symbolem 5RN stanowi istotne naruszenie prawa.

8. Jednocześnie należy zauważyć, że ze względu na fakt podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego 28 listopada 2022 r., przy sporządzaniu projektu planu miejscowego oraz przy analizie legalności przyjętej uchwały, zastosowanie znajduje przepis art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. *o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688), nakazujący sporządzenie planu miejscowego zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu sprzed 24 września 2023 r. Z kolei przepisy wykonawcze winny być stosowane zgodnie z *rozporządzeniem* Ministra

Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404), gdyż § 13 tegoż rozporządzenia jednoznacznie wskazuje jego datę wejścia w życie czyli 24 grudnia 2021 r. i ma zastosowanie do planów, dla których podjęto uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego po 24 grudnia 2021 r.

Na załączniku nr 1 do badanej uchwały – w legendzie i na rysunku planu zastosowano oznaczenie graficzne dotyczące granic obszaru objętego planem – etap I jako linia przerywana w kolorze czerwonym. Naruszono tym § 9 ust. 2 ww. rozporządzenia, który stanowi, że podstawowe oznaczenia graficzne i nazwy dotyczące linii stosowanych w części graficznej projektu planu miejscowego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia. W załączniku tym granica obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego występuje jako linia przerywana w kolorze czarnym.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę. Naruszenia ww. przepisów prawa w odniesieniu do całości obszaru objętego planem oraz stosowanie niejasnych i mylących ustaleń wykraczających poza obszar uchwały powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Miedźna Nr VI/43/2024 z dnia 24 września 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna dla terenu cmentarza w sołectwie Frydek – etap 1, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczych przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy w Miedźnej rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy w Miedźnej.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.